

तारो यत्परिधयोऽग्रयो हि तानिवैतत्स्वगाकरोति तस्मादाह स्वगा दैव्या हो-
तृभ्य इति स्वस्तिर्मानुषेभ्य इति तदस्मै मानुषाय होत्रेऽह्वलामाशास्ते ॥ २१ ॥
अथ परिधीननुप्रहरति स मध्यमेवाग्रे परिधिमनुप्रहरति यं परिधिं पर्यधत्वा अग्रे
देव पणिभिर्गुह्यमानः तं तऽएतमनु जोषं भराम्येष नेह्वदपचेतयाताऽइत्यग्नेः
प्रियं पाथोऽपीतमितीतरावनुसमस्यति ॥ २२ ॥ अथ जुह्वं चोपभृतं च संप्रगृह्णाति ।
अदो ह्रैवाहुतिं करोति यदनक्त्याहुतिर्भूत्वा देवलोकं गच्छादिति तस्माज्जुह्वं चोप-
भृतं च संप्रगृह्णाति ॥ २३ ॥ स वै विश्वेभ्यो देवेभ्यः संप्रगृह्णाति । यद्वाऽअनादिष्टं
देवतायै हविर्गृह्यते सर्वा वै तस्मिन् देवता अपि विन्यो मन्यन्ते न वाऽएतत्कस्यै
चन देवतायै हविर्गृह्णन्नादिशति यदाज्यं तस्माद्विश्वेभ्यो देवेभ्यः संप्रगृह्णात्येतदु-
वैश्वदेवऽहविर्यज्ञे ॥ २४ ॥ स संप्रगृह्णाति ॥ सऽस्रवभागा स्थेषा बृहन्त इति सऽ-
स्रवो ह्येव खलु परिशिष्टो भवति प्रस्तरेष्ठाः परिधेयाश्च देवा इति प्रस्तरश्च हि
परिधयश्चानुप्रहृता भवन्तीमां वाचमभि विश्वे गृणन्त इत्येतदु वैश्वदेवं करोत्यास-
द्यास्मिन्बर्हिषि मादयध्वऽस्वाहा वाडिति तद्यथा वषट्कृतऽहुतमेवमस्यैतद्वव-
ति ॥ २५ ॥ स यस्यानसो हविर्गृह्णाति । अनसस्तस्य धुरि विमुञ्चति यतो युनजाम
ततो विमुञ्चामिति यतो ह्येव युञ्जति ततो विमुञ्चति यस्यो पात्र्यै स्फ्ये तस्य
यतो युनजाम ततो विमुञ्चामिति यतो ह्येवं युञ्जति ततो विमुञ्चति ॥ २६ ॥ युजौ
ह वाऽएते यज्ञस्य यत्सुचौ । तेऽएतद्युक्ते यत्प्रचरति स यं निधायावयेद्यथा वा-
हनमवर्हि देवं तत्तेऽएतत्स्विष्टकृति विमोचनमागह्यते तत्सादयति तद्विमुञ्चति
तेऽएतत्पुनः प्रयुक्तेऽनुयज्ञेषु सोऽनुयज्ञैश्चरित्वैतद्विमोचनमागह्यति ते तत्सादयति
तद्विमुञ्चति तेऽएतत्पुनः प्रयुक्ते यत्संप्रगृह्णाति तद्यां गतिमभियुक्ते तां गतिं गत्वा
विमुञ्चते यज्ञं वाऽअनु प्रजास्तस्मादयं पुरुषो युक्तेऽथ विमुञ्चतेऽथ युक्ते तद्यां ग-
तिमभियुक्ते तां गतिं गत्वान्ततो विमुञ्चते स सादयति घृताची स्यो धुर्यो पातऽ